

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele.

Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Slægten Kistrup

MINDE OM
DEN JYDSKE SLÆGT
KISTRUP

SAMLET OG UDARBEJDET
AF
OVERLÆRER HELTOFT, HASLEV, OG
MURERM. J. KISTRUP, VIBORG

1944

Navnet Kistrup.

Der findes i Danmark to Slægter med Navnet Kistrup. Den ene stammer fra Byen Kistrup paa Fyn, den anden fra en lille By, som ogsaa hedder Kistrup, men er beliggende i Løvel Sogn ca. 10 km Nord for Viborg ved en Forbindelsesvej mellem Vejene til Aalborg og Løgstør. Byen bestaar af nogle faa Gaarde og en Skole og ligger i en Dalsænkning med høje Bakker mod Syd og Øst. Nordfor løber Skals Aa, og i Vest kiler Hjarbæk Fjord sig ind mellem Enge, Marker og Bakker.

I Midten af 1600-Tallet (1664) bestod Kistrup By af 4 Gaarde, hver paa 4 Td. 4 Skp. (gammelt Hartkorn). Hele Byen var Ryttergods og hørte under Herregaarden Sødal. De tre af Gaardene beboedes hver af to Gaardbrugere. Den fjerde Gaard var ligeledes delt i to Halvgaarde, men den havde kun een Gaardbruger. Denne Mands Navn var Anders Sørensen. Hans Søn og Sønesøn var Brugere af samme Gaard, og de var ligeledes Fæstere under Sødal. Af Hartkornsspecifikation 1778 over Sødals Hovedgaard og Gods ses det, at den ene af de fire Gaarde paa dette Tidspunkt var nedlagt. De andre Gaardes Hartkorn var hver paa 4, 0, 0 og 1. Den Gaard, Anders Sørensen var Bruger af, beboedes stadig af Slægten, og det er fra den, at den jyske Slægt Kistrup stammer.

Nuværende Kistrupgaard.

Beboere af Slægtsgaarden i Kistrup 1664–1801.

Anders Sørensen, Kistrup, (nævnes i Matriklen 1664 og i Markbogen 1683).

Søn:

Søren Andersen, Kistrup, (nævnes 1687 i Hald Amts Ekstraskattemåling samt 1699 i Præstens Mandtalsliste).

Søn:

Peder Sørensen, Kistrup, (nævnes 1740 i Synsforretning over Sødal og tilhørende Gods).

Børn:

1. Søren Pedersen, f. 1736, gift med Sidsel Thomasdatter, f. 1747.
2. Jens Pedersen, f. 1737, død 16. September 1810.
3. Anders Pedersen, f. 1739, død 18. Oktober 1827.

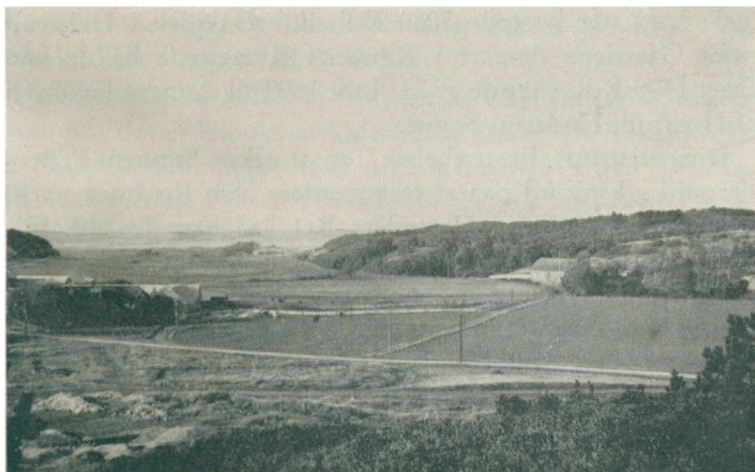
Søren Pedersen fik (Folketællingslisten 1787) Fødegården. I Folketællingslisten er foruden en 14-aarig Datter, Birgitte, nævnt en 24-aarig Tjenestekarl, Christen Pedersen. 1801 (næste Folketælling) er denne Christen Pedersen, f. 1763, gift med Karen Sørensdatter, f. 1769, og har overtaget Gaarden efter Søren Pedersen. Karen Sørensdatter er Datter af Søren Pedersen og Sidsel Thomasdatter. Børnene Søren Christensen og Peder Christensen er født henholdsvis 1796 og 1800. Gaarden synes altsaa at have været i Slægten 1801.

A n d e r s P e d e r s e n, kaldet Anders Kistrup, boede en Tid i Halm, Ravnstrup Sogn. Han døde 1827 som Indsieder paa Rosborggaards Mark. Enken Sidsel Jensdatter, 62 Aar, flyttede 1829 med Datteren Maren, 24 Aar, til Hellerup i Finderup Sogn.

J e n s P e d e r s e n, kaldet Jens Kistrup, blev Skovfoged og boede i Viborg Krathus, Viborg Søndre Sogn. 1787, den 20. November, blev han, 40 Aar gammel, i Fly Kirke viet til den 25-aarige Tjenestepige Maren Nielsdatter fra Vridsted. Hun var født 1762 i Tastum, hvor hendes Forældre, Niels Johansen og Dorthe Lauridsdatter, begge døde i Aaret 1763. Hendes Arv var 41 Rigsdaler. Hun blev vistnok opdraget hos sin Faster og Gudmoder Johanne, som var gift med Jens Bjerregaard i Fly.

Jens Kistrup og Maren Nielsdatter boede i 5 Aar i Viborg Krathus, men 1792 flyttede de til Hellerupgaard i Finderup Sogn.

Denne Gaard var 1786 blevet delt af Ejeren Laurs Christensen, idet han da solgte Halvparten til Anders Nielsen. 16. Juni 1792 fik Jens Kistrup Skøde paa den anden Halvdel (1 Td. 6 Skp. 2 Fjk. $\frac{1}{2}$ Alb.).

Parti fra Kistrup med Hjarbæk Fjord i Baggrunden.

I Ægteskabet mellem Jens Kistrup og Maren Nielsdatter var der fem Børn:

1. Ane Johanne, f. 1788 i Viborg Krathus, død samme Aar.
2. Niels, f. 1790 i Viborg Krathus, død samme Aar.
3. Dorthe Marie, f. 1791 i Viborg Krathus, døde ogsaa som Barn.
4. Dorthe Marie, f. 30. Oktober 1797, Hellerupgaard, Finderup.
5. Peder, f. 14. September 1800, Hellerupgaard, Finderup.

Peder Kistrup og Rosborggaard.

Jens Kistrup var over 50 Aar, da Peder blev født. Syv Aar efter (21. Juli 1807) indgik han for Retten med et Testamente, som skulde sikre Gaarden for Sønnen. Jens Kistrup var svagelig og var vel klar over, at hans 15 Aar yngre Hustru ikke vilde betænke sig paa Ægteskab Nr. 2, hvis hun blev Enke. Ud fra denne Tankegang maa man forstaa Testamentet. Det blev imidlertid tilbagekaldt 1809, da Kistrup købte Rosborggaard i Mønsted Sogn. Skødet blev tinglæst ved Fjends-Nørlyng Herreders Ret den 10. Juli 1810.

Den 26. Juni samme Aar havde Kistrup solgt 1 Td. Hartkorn fra Gaarden til Kr. Jørgensen, Krogsgaard Mølle. — Rosborggaards Hartkorn var, da Kistrup købte den, 5, 5, 3, $\frac{1}{2}$, og kostede 3080 Rdl. For Gaarden i Hellerup samt Gaardens Anpart i Kongens Kvægtiede havde han faaet 1400 Rdl. (Skøde af 24. Juni 1809 til Anders Jacobsen af Hostrup, Haderup Sogn).

Jens Kistrups Bestræbelser for at sikre Sønnen Peders Fremtid gik nu ud paa at testamentere ham Rosborggaard. Ved Fjends-Nørlyng Herreders Ret lod han den 10. Juli 1810 læse et Testamente af følgende Indhold:

Under Henviisning til sin Svagelighed og Forordningen af 13. Maj 1769 testamenterede Jens Kistrup Gaarden til Sønnen Peder. Datteren skulde have 600 Rdl., en Seng til 60 Rdl. og 1 Ko eller 30 Rdl. Dog skulde hans Kone beholde Gaarden, til Drengen var 18 Aar. Derefter skulde han aarlig give sin Moder 3 Td. Rug, 2 Td. Byg, 1 Skp. Boghvede. Desuden skulde hun have 1 Ko og 6 Faar, som

Parti fra Rosborg.

han skulde græsse med sine egne. Han skulde ogsaa aarlig levere 2 Læs Hedetørv og 2 Læs Lyng og overlade hende en Stue i Vesterenden af Stuehuset.

Et Par Maaneder efter, at dette Testamente var udstedt, døde Jens Kistrup, 73 Aar gammel. Skiftet begyndte først Aaret efter, og der var da forholdsvis lille Besætning paa Gaarden. Kvæget og Løsøret vurderedes til 969 Rdl. 4 M. 10 Sk., Ejendommen til 2500 Rdl.

Enken Maren Nielsdatter gjorde ved Skiftet opmærksom paa det af hendes afdøde Mand oprettede Testamente.

Skifteforretningerne trak ud, og imens — den 25. Maj 1811 — giftede Maren Nielsdatter, 49 Aar, sig med Frederik Nielsen, 18 Aar.

Maren Nielsdatter anmodede nu ved Skifteforretningerne den 4. og 11. Maj 1812 om at maatte beholde Gaarden. Men Børnenes Værge, deres Farbroder Anders Pedersen Kistrup i Halm (se Side 5) kunde ikke for sin Myndlings Skyld give Samtykke til, at Testamentet skulde betragtes som ugyldigt. Han gjorde endvidere gældende, at Enken vel i sin Tid havde givet sit Minde til, at Testamentet blev oprettet.

Maren benægtede dette. Hun havde aldrig hverken udtalt eller stiltiende erkendt dets Gyldighed.

Anders Kistrup vilde imidlertid bevise, at Testamentet var gyldigt oprettet og derefter overlade Sagen til Kongens eller Cancelliets Resolution.

Den 3. August 1812 udtalte Anders Kistrup, at han ikke havde Raad til at føre Sagen, og at han derfor vilde søge om fri Proces.

Den 6. April 1813 foreslog Anders Kistrup imidlertid, at man henstillede til Cancelliet, at Testamentet blev annulleret, fordi det gjorde Uret mod Datteren, der kun fik Halvdelen af, hvad der kunde tilkomme hende efter Loven, og fordi Enken mente, at det gjorde Indgreb i hendes Ret til at beholde det halve Bo. Hvad der har bevirket denne Vending hos Anders Kistrup, ses ikke i Akterne. Man tør maaske gætte paa, at der er lovet ham sikkert Udkomme Resten af hans Levetid. Vi træffer ham senere som Indsiddet paa Rosborggaards Mark.

Skifteforretningen sluttede den 27. Juli 1813. Frederik Nielsen og Maren Nielsdatter fik i det væsentlige Medhold, idet der gjordes gældende, at Meningens med den i Testamentet omtalte Forordning af 13. Maj 1769 jo nok var, at en Mand kunde testamentere, hvem der skulde have Ejendommen efter ham, men den skulde afhændes til dens Værdi. Testamentet var derfor Uret mod Datteren. Det gjorde ogsaa Uret mod Enken, som blev sat ud af Raadighed over fælles Ejendom.

Boets Indtægt opgjordes til 2591 Rdl. Efter Fradrag af Udgifterne blev der til Deling mellem Børnene 1204 Rdl. 2 Mk. 3 Sk. Heraf skulde Peder have 802 Rdl. 5 Mk. 5½ Sk. og Dorthe Marie 401 Rdl. 2 Mk. 10¾ Sk. Børnenes Værge hævdede, at Børnene burde have Renter af deres Fædrearv til Snapsting 1814, men Frederik Nielsen, Rosborggaard, indvendte herimod, at Renterne gik og skulde gaa til deres Underhold og Opdragelse.

I Tidens Løb blev der jævnlig solgt noget fra Gaarden. 14. Oktober 1810 solgte Maren Nielsdatter 2 Skp. 2 Fyk. 1¼ Alb. for 300 Rdl. til Chr. Nielsen, Agerskov. 3. Juli

1814 solgte Fr. Nielsen en Tørvemose, „Hove Mose“, til Peder Andersen, Hellerup. Den 12. April 1814 solgte han to Hede-Tørvemoser, beliggende i Rosborggaards søndre Hede til David Christensen og Jens Dam af Jegstrup.

Den Uret, som var gjort mod Peder, gjorde Familieforholdene paa Rosborggaard vanskelige. Da Peder var 18 Aar, var han større og kraftigere end sin 25-aarige Stedfader.

Ved Auktionen over Eksaminator juris Gravers Møllers Dødsbo købte Frederik Nielsen den 1. August 1818 en Gaard i Ørum, Fjends Herred, til Peder, der ikke kunde glemme, at han skulde have været Ejer af Rosborggaard, som efter Traditionen engang har spillet en Rolle i Historien. De sammensvorne skal have haft Opholdssted der, inden de dræbte Erik Glipping i Finderup Lade. Det siges, at Rane Jonsen ejede Gaarden paa det Tidspunkt. Nu er den fuldstændig splittet, men en lille Gaard bærer endnu Navnet Rosborggaard. Viborg Kommune har købt et stort Areal af dens oprindelige Tilliggende. Det bliver nu tilplantet. Resten er solgt til Naboer. For længe siden er Herskabsbygningerne nedbrudt, og Materialerne ført til Viborg. Her har de tjent som Byggemateriale til to store Ejendomme: Nytorv 6 og Sct. Mogensgade 32. En ret stor Sø, som laa ved Rosborggaard, blev udtørret ca. 1900, og det derved indvundne Areal solgt til forskellige.

Gaarden laa i udpræget jydsk Natur med Skove og Bakker, og i Erik Glippings Dage har der været fine Jagtmuligheder deromkring.

— Vi vender tilbage til Rosborggaards Forbindelse med Slægten Kistrup. Den 11. Juli 1838 døde Maren Nielsdatter, 76 Aar. Aaret efter giftede Frederik Nielsen sig med Kirstine Christensdatter, Gaardmand Chr. Nielsens Datter i Tovgaard; han var da 46 Aar, hun 23. Den 23. April 1848 døde Frederik Nielsen, 55 Aar gammel. Samme Aar, 21. August, giftede Enken sig med Jacob Nielsen, Søn af Sognefoged Niels Kristensen, Krogsgaard. Ejeren af Rosborggaard er dermed uden Slægtsforbindelse med Dorthe Marie og Peder Jensen. Men nogle Grave paa Mønsted

Kirkegaard minder endnu om Forbindelsen mellem Rosborggaard og Slægten Kistrup.

Dorthe Marie og Peder Jensens senere Skæbne.

Dorthe Marie viedes 1820 i Mønsted Kirke til Gaardmand Christen Pedersen, Seibek. Hun var da 23, han 59 Aar. Ægteskabet varede kun kort, idet Skilsmisse blev fuldbyrdet 15. April 1825. I Separationstiden, den 6. Januar 1824, fødte Dorthe Marie et uægte Barn paa Rosborggaard. Barnefaderen var Peder Nielsen Tougaard, som tjente hos Landinspektør Vissenberg, Katballe, Lysgaard Sogn.

Barnets Navn blev Ane Johanne Pedersdatter. Den 3. November 1829 viedes Dorthe Marie til Ungkarl, Gaardmand Christen Pedersen Aistrup i Øster Mølgaard.

Dorthe Marias Datter Ane Johanne viedes den 26. Maj 1840 til Gaardmand St. Jensen, Ravnstrup. Hun var da 16¼ Aar.

Peder Jensen (Kistrup) havde 1818 faaet en Gaard i Ørum. (Se Side 9). Denne Gaard hed Ørum Møllegaard og var paa 3 Td. 1 Skp. Hartkorn. En senere Ejer gav Gaarden Navnet „Solbakken“.

Samme Aar som Peder overtog Gaarden, viedes han til Barbara Hansdatter, Datter af Hans Laursen og Hustru Ane Pedersdatter, Sdr. Ørum. Han var da 18, hun 24 Aar. Ingen af hans Slægt nævnes som Forlovere.

Peder Jensen (Kistrup) gift 6. November 1818 med Barbara Hansdatter.

Børn: 1. Marie, f. 10. August 1819, gift 29. November 1839 i Ørum Kirke til Niels Chr. Ditlevsen af Nr. Ørum, hvor de fik deres Bosted.

Deres Børn var:

1. Karen Margrethe, f. 2. Maj 1841.

Barbara, f. 3. December 1843.

3. Kirsten, f. 4. Marts 1847.

4. Niels Chr., f. 15. April 1854.

2. Jens, f. 1822, g. 30. Januar 1850 med Ane Margrethe Lay, f. 21. September 1826, Viborg Domsogn.

Deres Børn var:

1. Petrine, f. 19. Februar 1850, død samme Aar.
2. Peder, f. 25. Marts 1851.
3. Ane Marie Lovise Bolette, f. 20. Oktober 1853.
4. Jens Pedersen (Kistrup), f. 25. Februar 1856.
3. Hans, f. 1825, død 1826.

Af ovenstaaende Slægtstavle vil man se, at der i Hjemmet i Ørum Møllegaard hos Peder og Barbara Kistrup voksede to Børn op, Marie og Jens. Ved Maries Daab nævnes Frederik Nielsen og Hustru fra Rosborggaard som Faddere. Jens blev hjemmedøbt den 22. September 1822 og fremstillet i Ørum Kirke den 17. November samme Aar. Blandt Navnene i Fadderrubrikken bemærkes af hans Slægt kun Fasteren Dorthe Marie, der allerede dengang maa være flyttet fra sin Mand, da hun benævnes „Konen Dorthe Marie Jensdatter fra Rosborg“.

Den 23. Marts 1858 døde Barbara Kistrup, 64 Aar. Som Dødsarsag opgives i Kirkebogen Alderdomssvaghed. To Maaneder efter, den 28. Maj 1858, døde Peder Jensen Kistrup, 65 Aar. Han aflivede sig ved at tage Rottekrudt.

En trist Skæbne blev baade Dorthe Marie og Peder til Del. Maaske har Opdragelsen og den Uret, som i sin Tid blev gjort dem, bidraget til at gøre dem Livet bittert. Denne Betragtning har navnlig Sandsynlighed for sig med Hensyn til Peder, og hans sidste fortvivlede Handling kan maaske føres helt tilbage til Begivenhederne paa Rosborggaard. Han havde ikke den samme Energi som sin Fader, og som Familien før og senere har lagt for Dagen. Han blev begravet paa Ørum Kirkegaard.

Jens Pedersen (Kistrup)

(se Side 10) fik af sin Præst Karakteren mg baade for Flid, Dygtighed og Opførsel. I Kirkebogen nævnes han hypigst Jens Pedersen. 1850, det Aar han blev viet til Ane Margrethe Lay, var han Staldkarl hos Raadmand Boye, Vestergade, Viborg. Senere benævnes han Daglejer. For-

modentlig har han dels været Staldkarl og dels hjulpet til i Boyes Brændevinsbrænderi og Købmandshandel. Sandsynligvis har han ogsaa arbejdet paa Gaarden Øster Teglgård, som Boye ejede. Vielsen foregik 30. Januar 1850 i Viborg Domkirke. Hans Hustru var Datter af Gartner Peder Sørensen Lay og Hustru, Inger Andersdatter, Viborg. Deres Børn (se Side 11) er alle født i Viborg Søndre Sogn. Ved Konfirmationen fik de følgende Karakterer for Kundskab og Opførsel: Peder ug og mg, Lovise ug og mg, Jens g og mg.

I Aaret 1858 overtog Jens Pedersen (Kistrup) Ørum Møllegaard efter sin Fader, og her voksede de tre Børn op.

Til Ørum Møllegaard hørte dengang et ret lille Areal mager Agerjord samt 5 Td. Land Eng, 5 Td. Mose og 30—40 Td. Land Hede. Paa Gaarden var der 2 Heste, 6 Køer, 8 Ungkreaturer, 10 Faar og 8 Svin. Bygningerne var gamle. Der var saaledes nok for en ung Mand at tage fat paa. Paa den Tid begyndte man at mergele, og Jens Kistrup fandt Mergel i en Bakke paa sin Mark. Ganske vist var der 2—3 Alen Sand og Grus ovenpaa, som først skulde ryddes væk. Ret meget Folkehold var der ikke Raad til, saa Jens maatte tage haardt fat selv. Hertil kom, at der skulde Nybygninger til. Han byggede et nyt Stuehus, efter den Tids Begreber et helt Palads. Der var 4 Alen mellem Loft og Gulv, Gibsloft, Bræddegulv og Fyldingsdøre samt store Vinduer, ca. $1\frac{1}{2} \times 2\frac{1}{2}$ Alen, i nogle Stuer var der 2 Fag.

I Sammenligning med den Tids Gaarde med Ler- eller Stengulv, vil man forstaa, at den nye Ørum Møllegaard vakte Opmærksomhed i Egnen. Det mest eventyrlige paa Gaarden var maaske dog Ane Kistrups Petroleumslampe. Den har eksisteret indtil for faa Aar siden og var at ligne ved Nutidens ringeste Køkkenlamper; men naar Ane tændte den, ymtede Naboerne om, at der vist var Ildløs i Møllegaarden.

Dengang kostede en god Hest 50 Rdl., en Ko 30, fede Svin 15, Faar 8—10 Rdl. og Pattegrise 2 Rdl. pr. Stk. Priesen paa Rødspætter var 5 Øre pr. Stk., og en Old Sild

kostede 15—20 Øre. Man vil forstaa, at Indtægterne paa en Gaard som Ørum Møllegaard ikke var store. Men Udgifterne havde ikke saa mange Poster som nu, for man tilvirkede ved Husflid meget af det, der skulde bruges. I de lange Vinteraftener brugtes Rok og Væv flittigt. Klædevarer af al Slags lavede man selv. Ogsaa Mandfolkene havde travlt. De lavede Kurve og Koste (de saakaldte Limer af Ris), og de strøg Sime (snoede Halmbaad), som brugtes til at sy Straataget fast med. Om Lørdagen stod de paa Torvet i Viborg for at faa Varerne solgt. Naar de skulde til Torvs eller paa Marked, drog de ofte hjemmefra Kl. 3 om Morgen. Til Viborg var der 3 Mil, og det gjaldt om at komme ind saa tidligt, at de kunde faa en god Plads paa Torvet. De kørte ikke i Fjedervogn. Ofte havde de et Læs Tørv med ind, og ovenpaa anbragtes Torvevarerne: Høns, Duer, Smør, Æg, Ost, Faarekød i røget Tilstand, Sime, Kurve, Koste og Uldtøj. De havde Mellemmad med. Den blev spist i Købmandens Gæstestue, hvor der var sat Brændevin frem til Mændene og Mjød til Kvinderne. Købmandskonen gav Kaffe, hvis hun rigtig skulde staa i Bøndernes Gunst.

Til Husholdningen hørte dengang to Fornødenheder, som nu til Dels er ukendte her paa Egnen: „Haardfisk“ og tørrede Sild. „Haardfisk“ var tørrede Sletter. Vesterhavs fiskerne kom med store Læs af dem til Efteraarsmarkedet, og saa blev der købt ind til Vinterforbrug. Fisken blev hængt op ved Hanebjælkerne. Det maa indrømmes, at de kunde smage slemt harske sidst paa Vinteren. Sildene var vindtørrede og opbevarede ligeledes paa Loftet. En Ol af dem kostede 6 Skilling.

Skatterne paa Gaarden var ca. 12 Rdl. En fuldvoksen Karl fik 50 Rdl. og 1 Pund Uld i Aarsløn. Hertil svarede for en dygtig Pige 20 Rdl. og 1 Pund Uld. Ved Gaarden var der en Kaalgaard med Dige om. Af Plantninger var der kun 1 Hyld, 1 Pil og 2 Stikkelsbærbuske. Jens forbedrede Gaarden ved flittigt og dygtigt Arbejde. Maaske „sled han sig op“, saa han ikke havde nok at staa imod med over for en Lungebetændelse, som rev ham bort 1874.

da han var 52 Aar. Hans Hustru overlevede ham i mange Aar og døde først 1898.

Peder Kistrup, f. 25. Marts 1851

(Side 11) var døbt Peder Pedersen, men fik 1905 ved kgl. Bevilling af 20. Februar Tilladelse til at føre Navnet Peder Kistrup. Den 16. Marts 1874 blev han i Kvols Kirke viet til Dorthea Marie Nielsen, Datter af Gaardmand Niels Sørensen, Nybro. Foruden ham nævnes som Vidne Skolelærer Ravn, Borup.

Over Dorthea Maries Slægt er der udarbejdet en Slægtstavle af Dr. Rambusch, Sjørup, paa Grund af, at der er Natblindhed i denne Slægt. — Denne Slægtstavle ser saaledes ud:

Søren Nielsen Hejlskov, Kromand i Nybro i Kvols Sogn, død 11. Oktober 1823, 57 Aar, g. med Anne Marie Kirstine Nielsdatter, f. i Nybro Kro 1769, død i Nybro 7. Oktober 1823. Datter af Niels Niels Jensen Smed i Nybro Kro og Helvig Marie Mikelsdatter.

A. Niels Sørensen i Nybro Kro, f. ca. 1803, død i Kvols 4. Januar 1883, g. med Ane Marie Kvols, død i Kvols 2. September 1840, 37 Aar, derefter gift 3. Marts 1941 med Ane Kathrine Jensdatter, Hedegaard, f. ca. 1810, død 28. Februar 1872. Plejedatter af Skipper Søren Sørensen og Marie Hedvig Sørensdaughter.

B. 1. Kirstine Nielsdatter, g. med Retsvidne Sørensen i Skive.
B. 2. Søren, f. 9. September 1841.

B. 3. Ane Kirstine, f. 24. Oktober 1842, g. med Murer Chr. Pedersen i Kvols.

B. 4. Søren Højgaard, f. 29. April 1844.

B. 5. Dorthea Hedevig Marie, f. 7. Maj 1846, g. m. Peder Kistrup.

B. 6. Jensine, f. 24. Januar 1848, g. med Jørgen Berg i Løvel.

B. 7. Nikoline Kirstine, f. 16. Januar 1850, g. med Lærer Veinstrup, Højbjerg.

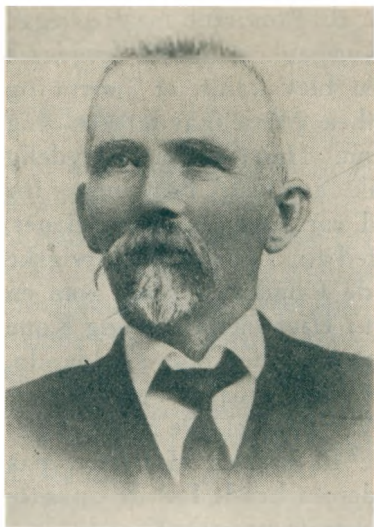
B. 8. Kristen Anton, f. 1. Maj 1852.

Af ovenstaaende ses, at der har været 8 Børn i Hjemmet i Nybro Kro. Dorthea Marie, som nu blev Husmoder i Ørum Møllegaard, fik ogsaa 8 Børn at opdrage. Desuden døde to som smaa. Der var ikke Raad til at holde Hjælp

— det var i de vanskelige Aar, da Bønderne maatte lægge Driften om fra Kornavl til Kvægavl. Alligevel levedes i „Solbakken“, som Gaarden nu blev kaldt, et „jævnt og muntert, virksomt Liv“. Dorteia Marie havde som ung tjent hos Pastor Splejs i Ørum. Han var en betydelig grundtvigsk Præst, og han fik aandelig Betydning for Dorteia Marie. Hendes Mand var ogsaa Grundtvigianer, og Hjemmet blev et Samlingsted for Egnens grundtvigske Rørelse. Dorteia Marie elskede Ungdom og var som en Moder for alle unge, som kom i Hjemmet. Som ung Kone fik hun Tuberkulose. Doktoren mente, hun skulde dø, men hun kom til Dels over det, levede mange Aar efter og døde først 18. April 1899, 53 Aar gammel. De fleste af Beboerne i Sognet fulgte hende til hendes Hvilested paa Ørum Kirkegaard, og til Minde om hende lod de opsætte en Sten paa hendes Grav. Hun var en prægtig Kvinde, som alle, der kendte hende, maatte respektere og holde af. I Hjemmet var hun en god Hustru og Moder.

Peder Kistrup havde faaet sin grundtvigske Vækkelse i Ryslinge som en af Kristen Kolds første Elever. Han blev interesseret paa mange Omraader, og da han var flittig, naaede han meget. Han dræned, kultiverede og forbedrede Jorden i Ager og Eng. Han merglede de sandede Agre, opdyrkede og beplantede store Arealer Hede. Han byggede ny Lade og lavede om i de andre af Gaardlængerne og blev som en rigtig Højskolebonde Foregangsmand paa flere Omraader. Saaledes var han den første i Sognet, som fik Tærskemaskine og Høstmaskine.

En saadan Mand maatte faa Tillidshverv. Han var Kredsforstander for Plantningssagen i Fjends Herred, Kredsforstander for Wistofts Brandforsikring, Taksationsmand for Industriel Kreditforening, Sogneraadformand, Formand for Ørum Skyttekreds samt Medlem af Bestyrelsen for Forskudsforeningen i Ørum og Ørslevkloster Sogne. 1909 havde Skive Avis en Artikel med Titlen „Mellem Træer og Buske“. Den handler navnlig om Peder Kistrups Arbejde for Plantningssagen og slutter med et Interview. Der staar saaledes:

Peder Kistrup

Tager man østpaa fra Skive forbi Højslev, kommer man ind i en af Fjends Herreds mange Ørkenstrækninger. Lyngen dominerer, og hvor den er blevet kuet for at afgive Stof til lidt Landeri, kommer de frugtbare Spirer kun sparsomt frem. Hvad man saa end vil mene om den jydskede Hede, synderlig opmuntrende er den i Almindelighed ikke at have med at gøre. Men den kan blive det, og det skal her fortælles lidt om.

Drejer man fra Landevejen nordpaa, passerer en Del Lyngstrækninger og kommer ind over Ørum Skel, møder man et virkeligt Eventyr, der er nok saa interessant og rummer nok saa megen Poesi som mange af Digtene om den brune Hede med den graa

Lærke og de snavsede Tater. Paa denne lille Del af Fædrelandets Jord, paa en usselig Sandbanke, omgivet af Lyng og atter Lyng, findes en Oase i Ørkenen, en dejlig indtagende Plet med fremragende Vegetation, der giver Bolig for den poetiske Lærke og den lumske Brok, saa vel som den yder Læ for mere kultiverede Dyrearter. Paa denne Sandbanke bor en Mand, som fortjener at kendes af mange. Manden er Gaardejer Peder Kistrup, Ørum. Lad os aflægge ham og hans gæstfri Hjem et Besøg. Indkørselen til Gaarden er herskabelig. Naar den sædvanlige Hilsen er udvekslet, gaa vi ud og ser paa Herlighederne med Peder Kistrup som Fører.

Saa snart vi har passeret Gaardspladsen, er vi inde i en hel Labyrinth af Læbælter. Fra Yderhegnene, der selvfølgelig bestaar af Træer, gaar Bælterne ind i Marken, danner Vinkler og deler Arealet i en Mængde Vange. Trærækkerne er saadan plantede, at de yder Ly for alle Vinde. Hele Ejendommen har et Tilliggende paa 90 Td. Land; men den Del, der kan bære Kulturplanter, er under Plov og bliver beskyttet ved Læbælter. Den øvrige Del er fuldt ud beplantet og danner en værdifuld Plantage. Vi passerer det ene Læbælte efter det andet, 15 ialt, og ender omsider ved en Høj inde i Plantagen. Den kaldes Store Tørvehøj. Denne Plet er Familiens Ynglingsplads. Man kan derfra se vidt omkring: Skive, Viborg Domkirke og Daugbjerg Daas.

Peder Kistrup fortæller:

„Min Interesse for Plantning har jeg absolut fra min Moder. Hen-

des Fader var Gartner i Viborg. Fra Barn var hun vant til at gaa mellem Blomster og Buske. Hun havde udpræget Sans for, hvad der paa dette Omraade var kønt og godt. Da jeg var 12 Aar, havde jeg samlet en lille Formue. Den bestod af 24 Skilling og udgjorde Frugten af flere Aars Sparsommelighed, og denne lille Kapital omsatte jeg i Træer. Jag havde læst i Viborg Stiftstidende, at Hyld var godt til Læ og voksede hurtig, og jeg købte for mine Penge 50 Stk. Hyld og 50 Stk. Gran; men Hyldene gik ud straks, og de fleste af Granerne gik samme Vej. Jeg var fortvivlet over Uheldet. Men — »Nød bryder alle Love«: Da jeg manglede Penge til at fortsætte med, saa jeg mig

Dorthea Marie Kistrup

om efter en Indtægtskilde, og jeg fandt en, som var fortræffelig. Paa min Faders Mark var der et Kildevæld, og op af et Hul som en stor Grubekedel, rislede det klare Vand ustandseligt. Kilden kaldtes St. Georgskilde, og man sagde, at den havde helbredende Egenskaber. Den søgtes derfor af Folk fra Fjends Herred, Hardsyssel, Himmerland og Salling. Folk maatte ingenting sige, naar de kom og gik, for saa havde Vandet ingen Lægekraft. Folk ofrede tit en Toskilling, som de smed i Kilden. Min Broder og jeg liskede saa Pengene op og delte dem broderligt. Jeg omsatte mine Indkomster i Træplanter. Mit Forsøg som 12-aarig var jo mislykket, og da jeg næste Aar som 13-aarig tog til Viborg og købte ind, havde jeg kun nogle faa Skillinger, men jeg fik dog 25 Stk. Rødgran med hjem. De groede alle sammen. Da jeg Aaret efter skulde til Byen og gøre Indkøb, var Moder med. Hun præsenterede mig for Plantør og Handelsgartner Riegels og fortalte ham, hvor meget jeg holdt af at plante og have med Træer at gøre. Han var en venlig Mand og gav mig forskellige Vink og desuden 2 Bjergfyrrarter og 4 Slags Gran med hjem til at eksperimentere med. Det blev nu hurtigt klart for mig, at Jorden her bedst egnede sig til at bære Hvidgran og Bjergfyr, og siden har jeg holdt mig til de to Arter. Fader regnede aldrig min Lyst til Plantning for noget, saa det var kun den aller ringeste Jord, jeg fik at plante i, men da han saa, at min Plantning trivedes, gav han mig en Hedebakke paa 1 Td. Land til at plante i. Naa, Tiden gik, jeg blev ældre. Engang imellem fik jeg lidt Drikkepenge; i min Fritid gravede jeg Tørv for Folk; men for alt, hvad

jeg tjente, købte jeg Træer, og i al den Tid, jeg kunde faa til overs, levede jeg mellem mine Træer.

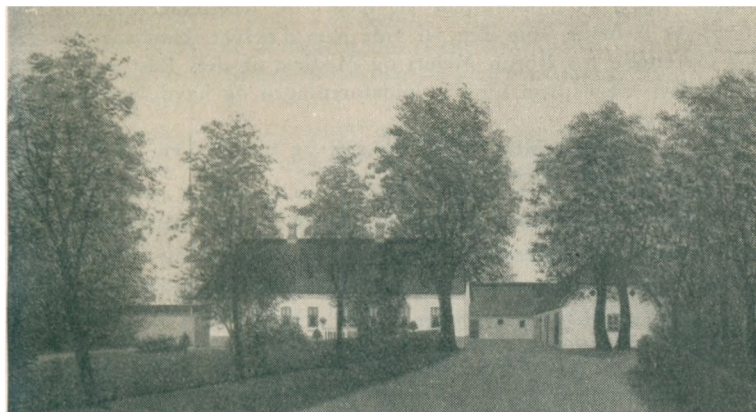
1874 overtog jeg Gaarden. Med Ansvarsplicht følger gerne Ansvarsfølelse, og jeg kom snart til Erkendelse af, at min Jord gav Planterne daarlige Betingelser. Jorden ligger højt og er let sandmuldet, saa baade Kulturplanter og Kreaturer led under Vindens raske Tagfat. Jeg begyndte saa i 1874 at plante Læbælter. En udmærket Haandsrækning fik jeg af Dalgas, som besøgte mig. Jeg havde begyndt med at lave Dige med tre Rækker Træer; men han anbefalede mig at plante paa jævn Jord og kun een Række. Jeg fulgte hans Raad, og Tiden har vist, at det var rigtigt. Jeg har tilplantet ca. 20 Td. Land, tilsammen 75000 Træer og Buske. I Aar er det 40 Aar siden, jeg begyndte. Jeg har selv ved Hjælp af en Karl og mine Børn plantet det hele. Fremmed Hjælp har jeg ikke haft“.

Peder Kistrup holdt inde. Hans Historie var endt. Solen var imidlertid gaet ned, og vi vandrer langs den anselige Plantage mod Hjemmet, der ligger hyggeligt og venligt, omgivet af Træer. Peder Kistrup fortæller, at siden hans Læbælter og Plantage er vokset til, høster han langt mere og bedre end før. Alt Korn trives bedst langs Læbælterne, især Roerne er taknemmelige for Læ. Endvidere har Tiden lært ham, at en tør Sommer ikke virker saa generende paa de sandede Agre som i hans Faders Tid; men først og sidst giver de mange Træer udmærket Læ for Kreaturerne, selv den stærkeste Blæst brydes af de mange Træer, og i Regnvejr og Blæst, naar Kreaturerne flyttes hen i Nærheden af Træerne, har de god Beskyttelse.

Paa vort Spørgsmaal om, hvor meget Peder Kistrup mener, at hans Ejendom er steget i Værdi, grundet paa den rige Vegetation, udtaler han, at det ikke er nemt at sige, men det er adskillige Tusinde Kroner. Dertil kommer, at han har solgt adskillige Læs Brændsel foruden det, han selv bruger. Neden for Gaarden har Peder Kistrup plantet — i Fortsættelse af en dejlig Have — 1 Td. Land med Bøgetræer, som nu er vokset sig store.

Et Besøg hos Peder Kistrup er af megen Interesse. Man gaar rundt og glæder sig over et Resultat, som kun Vilje og Energi og god Sans kan frembringe. Man glæder sig ogsaa over, at der hist og her findes saadanne Foregangsmænd, der viser Vejen til Fremskridt. Ja, brav Mand er god at gæste“.

1905 indgik Peder Kistrup nyt Ægteskab, idet han i Aarhus Valgmenighed viedes til Enke Marie Juliane Augusta Lovise Valeur, som havde 5 Børn i tidligere Ægteskab med J. Nielsen, Tastum. Den 14. April 1913 døde Peder Kistrup paa Skive Sygehus og blev begravet paa Ørum Kirkegaard.

»Solbakken« i Ørum.

Viborg Stifts Folkeblad skrev:

„Gaardejer Peder Kistrup, Sdr. Ørum, Højslev, er i Dag afgaaet ved Døden, 62 Aar gammel. Han var en af sin Egns dygtigste og mest ansete Mænd, og hans Liv har været ualmindelig virksomt. Som 18-aarig ung Mand blev han Elev paa Kolds Højskole, og hjemkommen derfra overtog han for 40 Aar siden sin Fædrengaard, som han siden har drevet op med stor Dygtighed. Lyngen bredte sig vidt over Fædrengaardens Jorder, da Peder Kistrup overtog den, men han kæmpede trolig med den og sejrede. Han var ivrig Plantningsmand, og nu hører 20 Td. Land Plantage til Gaarden“.

Skive Folkeblad skrev:

„En af Fjends Herreds mest ansete Landmænd, Peder Kistrup, Ørum ved Højslev, er død paa Skive Sygehus af Blindtarmbetændelse. For godt 8 Dage siden var han sund og rask, og ingen kunde ane, at han saa brat skulde blive revet bort. Peder Kistrup var kendt over hele Fjends Herred og største Delen af Salling som en fremragende dygtig Landmand og Plantningsmand. Han var født den 25. Marts 1851. Som 18-aarig ung Mand blev han Elev paa Kristen Kolds Højskole, og derefter overtog han sin Fædrengaard i Ørum. Til Gaardens Areal hørte en Del store Lyngbakker, ca. 20 Td. Land, som Peder Kistrup tilplantede, og Plantagen staar nu som et smukt Minde om ham og hans Kærlighed til Plantning. I øvrigt passede han sin Bedrift mønsterværdigt. Han lod det ikke være nok at følge i Fædrenes Spor. Han følte det som sin Pligt at udvikle og forbedre det, som Fædrene havde efterladt ham. Og dog fik han Tid til at deltage ret virksomt i det offentlige Liv. Hans Interesse gjorde sig gældende i kirkelig og folkelig Retning, men sit bedste og største Arbejde udrettede han dog for Plantningssagen, som han var Kredsfor-

stander for. Han interesserede sig meget for Skyttesagen og udførte herfor et Arbejde, som den vil vide ham Tak for. Han var virksom for Oprettelse for Borup Mejeri og Medlem af dets Bestyrelse. Han var Bestyrelsesmedlem for Forskudsforeningen og havde iøvrigt mange andre Hverv.

Han var en Arbejdets Mand, en god og trofast Ven, og som saadan vil han blive savnet af mange".

Peder Kistrup og Dorthea Marie betød meget udadtil for mange Mennesker, men størst Betydning fik de for deres Børn. I taknemmeligt Minde om Hjemmet i „Solbakken“ skriver en af dem:

Husker I „Solbakken“ oppe mellem Træernes Susen, den lune Rede, som vor kære Fader og Moder havde skaffet os? Husker I Søndag Morgen, naar Fader med sin lidt rustne Stemme sang for af en Salme, bekendte Troen og bad Fadervor? Husker I Julen, naar Julelysene var tændt, og vi forventningsfulde kom ind til Juletræet, efter at alt levende paa Gaarden havde faaet ekstra Forplejning, og Fader havde slaaget Kors for Dørene? Husker I vor stille, ejegode, travle lille Moder, som — om aldrig saa travl — dog havde Tid til et Trøstens Ord til os, naar vi trængte til det? — Ja, saadan mindes jeg vor første Barndom. Hjemmet var grundtvigsk præget. Fader af Kristen Kold, Mor af Pastor Splejs. Gamle og unge var velkomne i dette Hjem, og man kan sige, at den bedste Del af Byens og Egnens unge her samledes til Sport, Sang og lign., og den ældre Generation samledes i Skoven til Foredragsmøder eller til Drøftelse af Tidens aktuelle Spørgsmaal.

Det var festligt ved disse Møder. Midt for Stuehuset vajede Dannebrog, til venstre paa Baken i Skoven det norske og til højre det svenske Flag i festlig Endrægtighed. Mange af den Tids betydende Mænd talte ved disse Møder: Pastor Malling, Højskoleforstander Jens Nørgård, Forstander Brun, Levring, og mange flere. — Da der i Firserne var Røre i dansk Politik, drøftedes ogsaa de politiske Forhold.

Fader betød meget for sin Egn, men Moder var Samlingsmærket for Ungdommen. Jeg husker saaledes en Aften, at en Flok unge med Marie Ravn i Spidsen kom syngende ind i Gaarden. De havde forandret lidt ved Bjørnsons Sang, saa den lød:

Deroppe paa Bakken bag Granernes Gjem,
der ligger vort stille, vort rolige Hjem. *

Ja, paa „Solbakken“ var der den rigtige Grobund for Ungdom til Danskhed, Kristendom og et sundt, sandt Menneskeliv.

Der blev saa godt som aldrig trakteret ved disse Sammenkomster. Men alle var glade og lykkelige ved blot at være med i den Flok, som kom paa „Solbakken“. Standsforskelle var der intet af. Børn fra

smaa og større Hjem samt Tjenestefolk delte Glæden sammen. Hvad „Solbakken“ kom til at betyde for Egnens Ungdom, kan ikke let vurderes højt nok. Størst Betydning fik den naturligvis for os, som voksede op der.

Vi lærte tidligt at kende Pligt, Arbejde og Sparsommelighed. Naar det sidste Læs Korn var kørt ind, sagde Fader altid: „Gud ske Tak for disse Gaver!“ I Vi maatte ikke lege med Brødet, og Fraadseri taalte han ikke.

„Solbakken“ var ingen Guldgrube, men den gav det daglige Ud-komme til den store Familie, og vi fik den inderlig kær. Hvor var det dejligt en Sommeraften nede i Skoven! Vi kunde sidde stille og høre efter alt, hvad der rørte sig i Naturen. Ude fra Kæret hørtes Vibens Skrig. Horsegøgens Drummen og Rylens Pippen. I Foraarstiden var det morsomt og egentlig stemningsfuldt at lytte til Frørnes Bryllupssange, og om Efteraaret blev man vemodig stemt ved at høre Hjejlernes klagende Fløjten.

Vi har vel aldrig skønnet nok paa, hvad „Solbakken“ var for os Børn. Livet er kort, det lakker mod Aften for flere af os Solbakke-børn, og vi kommer let til at stille Spørgsmaalet: Har vi nu givet den Slægt, som er vokset op omkring os lige saa gode Minder, som vi fik med ud i Livet?

Det skal være min Bøn, at der i Slægten Kistrup altid maa findes Mennesker, som har Evne og Energi til at være Foregangsfolk i stort som smaat, men mest ønsker jeg dog, at det maa kunne siges om dem, at det var gode Mennesker, som gerne vilde gaa ad Ret-sindighedens Vej.

Tak, kære Fader og Moder, fordi I viste os denne Retning i Livet. — Ære være eders Minde!

Slægtstavle

over

Jens Pedersen (Kistrups) Børn (I, II og III, se ogsaa Side 11),
Børnebørn (1, 2, 3 . . .) og Børnebørnsbørn (a, b, c . . .)

I Peder Kistrup g. 16. Marts 1874 med Dorthea Marie Nielsen.

Børn:

1. Jens Pedersen Kistrup, f. 11. November 1874, g. 11. No-
vember 1906 i Viborg, Sdr. Sogn, med Anni Frederikke
Knudsen, f. 26. Marts 1878, (Datter af Landmand Ras-
mus Knudsen og Hustru, Mariane, Søgaarde, Asmild
Sogn), død 18. Juni 1932 i Viborg.

2. Niels Pedersen Kistrup, f. 31. Januar 1876, g. 5. Oktober 1911 i Birket med Karen Sofie Skytte, f. 22. August 1886, (Datter af Gaardejer Peder Skytte og Hustru, Andrea, Birket, Lolland).
Børn:
 - a. Inga, f. 7. August 1911.
 - b. Harald, f. 16. November 1912.
 - c. Ragnhild, f. 16. Februar 1917.

3. Sigrid Pedersen Kistrup, f. 10. December 1877, g. 9. November 1904 i Slagelse med Martin Laurits Skaftø, (Søn af Gaardejer Peder Skaftø og Hustru, Anna), død 9. September 1933.
Børn:
 - a. Ingrid, f. 22. September 1905.
 - b. Henry, f. 3. Februar 1907.
 - c. Svend Ove, f. 6. August 1908.
 - d. Dorthea, f. 11. December 1913.

4. Svend Pedersen Kistrup, f. 1. August 1879, g. 7. November 1911 med Hanne Marie Krogh, f. 3. Marts 1891, (Datter af Landmand Peder Krogh og Hustru, Laura, Vesterborg).
Børn:
 - a. Vagn, f. 24. April 1916.
 - b. Kaj Aage, f. 7. Oktober 1919.
 - c. Rigmor, f. 1. Juli 1922.

5. Holger Pedersen Kistrup, f. 15. April 1881, g. 19. September 1913 i Stokkemærke med Birthe Andrea Riis, f. 17. Juli 1886, (Datter af Proprietær Jacob Riis og Hustru, Emma, Bøllesminde, Stokkemærke).
Børn:
 - a. Axel, f. 12. Oktober 1914, død 1915.
 - b. Erling, f. 20. December 1915.
 - c. Karen, f. 20. November 1917.
 - d. Marie, f. 14. Juli 1920.

6. Christian Ravn Kistrup, f. 25. Februar 1883, g. 17. August 1909 i Stokkemærke med Ellen Katrine Riis, f. 30. August 1887, (Datter af Proprietær Jakob Riis og Hustru, Bøllesminde).
Børn:
 - a. Poul, f. 8. August 1911.
 - b. Tage, f. 6. September 1921, død 18. August 1930.

7. Torvald Pedersen Kistrup, f. 11. Marts 1884, død 17. Marts 1884.

8. Ane Margrethe Kistrup, f. 15. Maj 1885, g. 28. Marts 1906 med Niels Albert Jensen, f. 19. Juni 1874, (Søn af Gaardejer Jørgen Jensen og Hustru, Ane Marie, Toksværd).

Børn:

- a. Else, f. 20. August 1909.
- b. Helge, f. 23. Marts 1911.
- c. Karen Bodil, f. 24. April 1919.
- d. Knud Arne, f. 11. April 1923.

9. Kathrine Pedersen Kistrup, f. 5. November 1887, g. 12. Oktober 1915 med Hans Hansen, f. 6. December 1889, (Søn af Gaardejer Jørgen Madsen Hansen og Hustru, Karen Johanne, Johannesminde, Holeby).

Børn:

- a. Knud Arne, f. 8. Juli 1917.
- b. Ruth, f. 21. Maj 1919.

10. Ingeborg Pedersen Kistrup, f. 23. Januar 1890, død 6. Juni 1890.

II Ane Marie Lovise Bolette, f. 20. Oktober 1853, g. 9. Februar 1874 i Taarup med Lærer Chr. Henrik Ravn, Borup. (Se Side 24).

Børn:

1. Marie Ravn, f. 1. Oktober 1872.
2. Margrethe Ravn, f. 3. Marts 1874, d. 3. Februar 1894.
3. Julie Ravn, f. 30. Januar 1876, d. 27. Januar 1902.
4. Signe Ravn, f. 16. Januar 1878.
5. Else Ravn, f. 10. Marts 1880.
6. Henrik Ravn, f. 23. Januar 1890.

Om Slægten Ravn er udgivet en Bog, trykt 1918 i Konrad Jørgensens Bogtrykkeri, Kolding.

III Jens Pedersen Kistrup, f. 25. Februar 1856, g. 6. Januar 1886 i Vesterborg med Mathilde Bonde, (Datter af Proprietær Niels Hansen Bonde og Maren Kathrine fra Vesterborg Skovhuse, Lolland.)

Børn:

1. Aage, f. 1. December 1891.
2. Niels, f. 10. August 1893.
3. Margrethe, f. 6. November 1895.
4. Jens, f. 30. Juli 1897.
5. Ejner, f. 8. Juli 1898.
6. Poul, f. 14. Januar 1900.
7. Ingeborg, f. 8. Marts 1901.
8. Otto, f. 10. Februar 1902.
9. Anna, f. 30. April 1903.
10. Hans, f. 5. Maj 1906.

Oplysninger til Slægtstavlen.

I Peder Kistrup (Side 14 til 21).

II Lovise, opført Side 11 og 23.

Lovise blev 9. Februar 1872 viet til Lærer Chr. Ravn, Borup, som havde taget Eksamen fra Jelling Seminarium 1864. Ravn var ivrig Venstremand og repræsenterede Morsø i Folketinget fra 1879 til 1895. 1885 fik han Afsked som Lærer af politiske Grunde, hvorefter han boede paa sin Gaard i Knudby, Taarup Kommune. Han havde mange Tillidshverv i Amt og Kommune. Fra 1898 til 1903 var han Folketingsmand for Viborgkredsen og fra 1909 til 1913 for Gudmekredsen. Fra 1890 til 1895 var han Medlem af Finansudvalget. En Dag lavede han i Løbet af 10 Minutter et Udkast til en ny Lov om Alderdomsforsørgelse, hvilket skaffede ham Navnet „10 Minutters Ravn“.

Han sluttede sig til det Bojsenske Venstre. 1906 købte han Haraldstedgaard ved Ringsted, og han døde 16. August 1926 paa Villa „Kongshøj“ ved Haraldsted.

III Jens Pedersen (Kistrup) opført Side 11 og 23 ejede Vols-have Mejeri 6 km Sydøst for Nakskov, senere Lundeskovgaard, Vesterborg pr. Nakskov.

1. Jens Pedersen Kistrup (opført Side 21) kom som 10-aarig over til sin Farbroder paa Lolland, kom hjem og blev konfirmeret, rejste igen til Lolland. Efter et Højskoleophold paa Nr. Ørsløv Højskole gav han sig i Murerlære hos Simonsen i Ørum. Svendestykke i Skive. Som Murersvend Ophold forskellige Steder i Danmark og var ogsaa en Tur i Tyskland. 1904 bosatte han sig i Viborg og løste Borghed som Murermester. Han byggede flere Ejendomme i Viborg og var en Tid i Bestyrelsen for Murerne og Tømrernes Forening og for Viborg Skytteforening. 1933 tog han Eksamen i København som Ejendomsmægler. Han var i Bestyrelsen for Dansk Ejendomsmæglerforening og er nu Æresmedlem af denne Forening. Bopæl: Toldbodgade 5 B, Viborg.

2. Niels Pedersen Kistrup (opført Side 22) blev konfirmeret i Odder, derefter Tjenestekarl hos sin Fader. Højskoleophold Testrup. Gymnastikkursus paa Hadsten Højskole, ledede nogle Aar Gymnastik i Ørum. Senere kom han til Lolland til sin Morbroder Kristen Højgaard. Denne hjalp ham 1908 til at blive Forpagter af Gaarden Jydstedgaard i Vesterborg Skovhuse. Senere købte han en Gaard i Savnso Syd for Nakskov. Niels Pedersen Kistrup overtog ved Faderens Død 1913 „Solbakken“ og drev den for Familien til først i Tyverne dels ved Forpagter, dels ved Bestyrer. Han solgte den 16. Juli 1923 for 40000 Kr. til Landmand Jens Kjeldahl, Ørum. „Solbakken“ gik dermed ud af Slægtens Eje.

*Peder og Dorthea Kistrups Børn:
I nederste Række fra venstre: Kathrine, Jens, Sigrid og Holger.
Staaende fra venstre: Svend, Niels, Margrelhe og Kristian.*

3. Sigrid Pedersen Kistrup (opført Side 22) var hjemme ogsaa efter sin Konfirmation. En Tid styrede hun Huset efter Moderens Dod. Da Broderen Niels fik Jystedgaard i Forpagtning blev hun Husbestyrerinde hos ham og lærte Laurits Skafte at kende og blev senere gift med ham. De fik Gaarden „Slettemarken“ i Lindet. Laurits Skafte var Sogneraadsmlem i 2 Perioder. Han var med til at oprette Birket Elektricitetsværk og var i Repræsentantskabet for Nakskov-Kragenæs Banen.

4. Svend Pedersen Kistrup (opført Side 22). En Tid bestyrede han „Solbakken“. Senere rejste han til Lolland til sin Svoger Laurits Skafte og her lærte han Hanne Marie Krogh at kende. Blev Ejer af Gaarden „Charlottenlund“, Bonned, Vesterborg.

5. Holger Pedersen Kistrup (opført Side 22) lærte Tømrerprofessionen hos Tømrermester, Løjtnant Jensen, Odder, hvor han aflagde Svendestykke. Arbejdede forskellige Steder, var som Broderen Jens en Tur i Tyskland. En Tid Tømrermester i Ørum, men rejste saa til Lolland, hvor han begyndte som Tømrermester i Torig Stationsby. 1918 forpagtede han Gaarden „Ludvigslund“ i Birket, som horte under Grevskabet Pederstrup. Tillidshverv: Medlem af Sogneraad samt Formand for Birket Skolekommission. Tømrermester Jensen, Odder, var Peder Kistrups Ungdomsven. En Tid drev han

Forretning i Ørum og var lige som Peder Kistrup Sognebaandsløser til Pastor Vilhelm Malling i Ørum. Malling blev senere Valgmenighedspræst i Odder, og Tømrermester Jensen stod for Opførelsen af Valgmenighedskirken i Odder. Dette giver Forklaringen paa Niels og Holgers Ophold i Odder.

6. Kristian Ravn Pedersen Kistrup (opført Side 22) var først Karl hjemme, senere hos sin Onkel Ravn i Knudby, men ogsaa han rejste til Lolland. Hos Broderen Niels traf han Ellen Katrine Riis, hvis Søster var gift med Holger. Fra 13. August 1909 var han Ejer af Gaarden „Kristiansminde“ i Nebbelunde ved Rødby. Tillidshverv: Medlem af Sogneraadet i Nebbelunde.

7. Ane Margrethe Kistrup (opført Side 23) var hjemme en Tid efter sin Konfirmation, men kom derefter over til sin Kusine Marie Boel, hvis Mand var Mejeribestyrer i Toksværd ved Næstved. Her var hun en Del Aar og blev imens kendt med Niels Albert Jensen, som ejede „Kildegaard“ i Toksværd. Begge har haft forskellige Tillidshverv i Sognet. — Marie Boel er Folketingsmand Ravns ældste Datter (Side 23) og den samme som nævnes Side 20. Hun bor nu i Næstved.

8. Kathrine Pedersen Kistrup (opført Side 23) var en Tid Husbestyrerinde hos sin Fader. Højskoleophold Ollerup. Plads i Huset i Norge. Husbestyrerinde for Broderen Niels paa Lolland. Hendes Mand Hans Hansen var Ejer af Gaarden Sønder Gyldenbjerg ved Dannemare.